

Fels. Akadémia!

A hírlapok megkötés a "Dobbenő" tudósítás; a család gyűjteménye is megérte: Erdélyi János
 mi a többé! Sőtkeném e perc hangulatát, a
 jelenlevő érelemt, ha réltet, adhat felhor-
 dásába erepřednem arra névve: "Érvöl. ö."
 Majt elős a tegyelet infraemléteset írása,
 midőn belsámigur a venkerigél, melyet e
 pillanatkor csak sílya borít el. S mi legin-
 záló faj, az, hogy e jéletünk, mint elűte
 arany más - még szinte nem vala túl
 "életé munkabíró delén" s ő a munkát
 nemcsak bírt, hanem egész céltelrel telget-
 te' g. Költő, műbíró, bölesés: e három
 jéletég őszhangzattal felet s jutott
 érepre nála; mint Eötvös, nekány sár-
 jában senki mögöt nem, - mint műbíró,
 az egyetemet a neurekivel kapcsolva, midőn
 Érvöl a jelen sárvonalán áll, s kesenes
 reise van benne, hogy bölesésük a
 karai föld érintése által megidnyordjér;
 mint philosph, épen karai bölesésük
 sáidat pantheonának ocalupait vszja vala,
 midőn a réltelheslea hatal, a még em
 54 éves férfút, e hó 23-án oly váratlanul
 kivágtá sárvöl. - degen álvok
 emlétesete!

Erdélyi Sám's hazálainas bejelentse.

Utany vereinsá. akas. levélai.

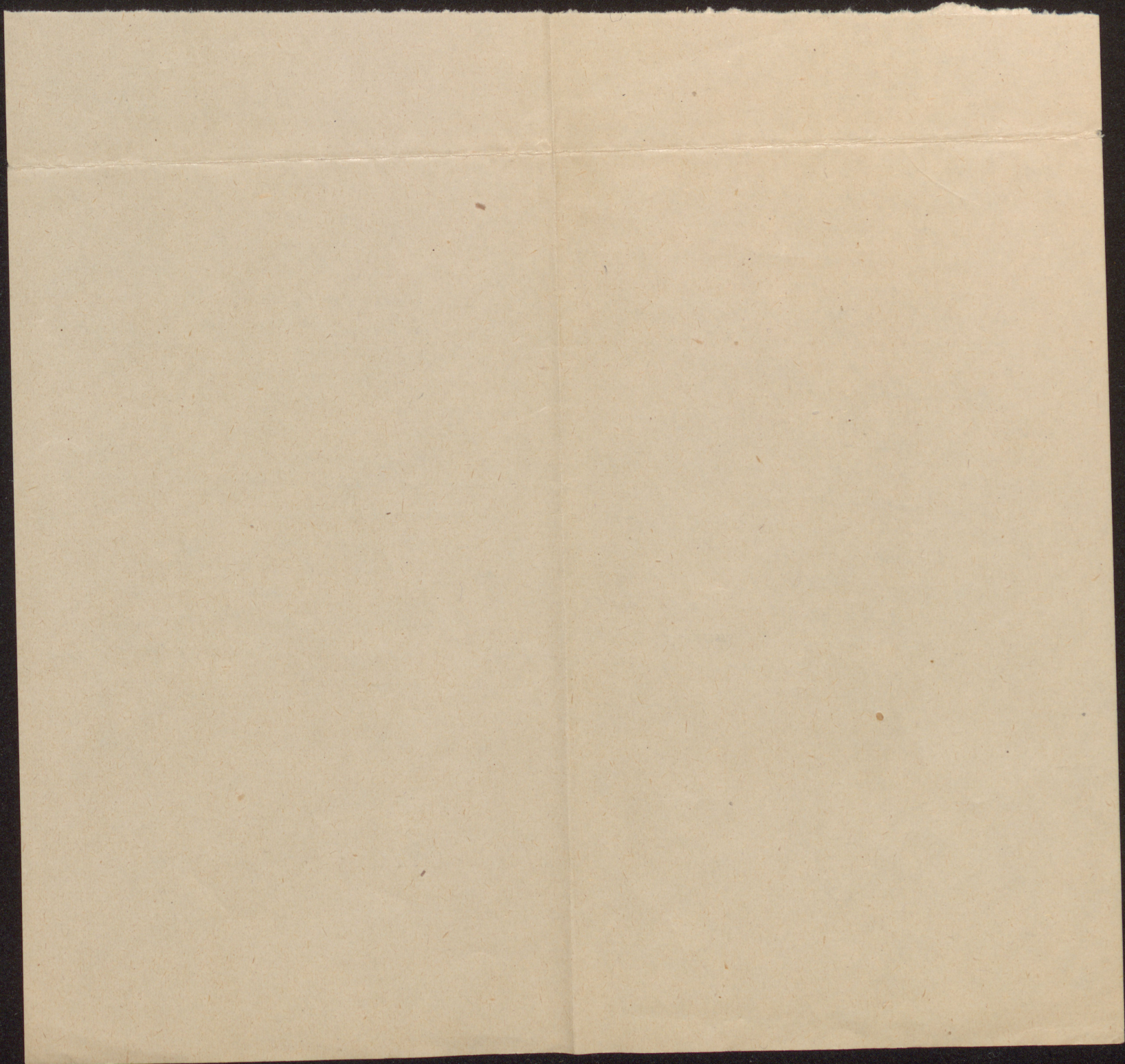
Erd. megl. 1868. jász. 23. ste.

Ms 5/18 II

Arany

Erdélyi J. halálának bejelentése, az Országos Intézet-
1867. jan. 27.

Férjencsere Akadémia! A hivatalos meghozatal a Főbentő
súdvitást, a család nagy jelentése is megérkezt. Erdélyi
darius nincs többé. Serteneim e peres hangulatát, sa pleurevők
éizelmait, ha részletes adatok felhordására erőszakkal, am
névvel, hi vala ő. Majd eljön a kezeletlen vira eulogés öráp, midőn
feljárnak a vesztéget, melynek e pillanatra már sülya
borít el. A mi leginkább fáj, az, ha az e felesünk - mint elöke
annyi máj - meg szinte nem vala túl "életé mentabiró delém",
sö a mentat, nem csak birta, hanem egész lélekkel telgette is.
költő, műbíró, bölcsen; e három jelleg áronhangraiban
fejlett s juttat érettegre nála; mint költő, nekány darsat, ábra
seuln. mügöt, nem, - mint műbíró, az egyetemes a nevelés
kapcsolat, mindent a jelen színvonalán ill, mint ~~philosoph~~
vna bevez, hogy kölcsönözünk a káros föld érintése által
megismerted; mint philozophen káros bölcsesítés
kísded pantheonánál atlopait, rája vala, midőn a költel-
hetetlen halál a meg' 4-25 57 éves férfút, e hó 23-án, oly
váraslamis konyga orvami kbol. - Legyen a'ldott eulogés!

Tekintetes Akadémia!

A hírlapok meghozák a döbbenő tudósitást; a család gyászjelentése is megérkezett:

ERDELYI JÁNOS nincs többé! Sérteném e perc hangulatát s a jelenlevők érzelmeit, ha részletes adatok felhordásába ereszkezném arra nézve: ki volt ő. Majd eljön a kegyeletes visszaemlékezés órája, midőn föl-számítjuk a veszteséget, melynek e pillanatban csak sula borít el. Ami leginkább fáj, az, hogy e jelesünk - mint előtte annyi más - még szinte nem vala tul "élete munkabiró delén" s ő a munkát nemcsak birta, hanem egész lélekkel teljesíté is. Költő, műbiró, bölcsész: e három jelesség összhangzatban fejlett s jutott érettségre nála; mint költő, néhány darabjában senki mögött nem, - mint műbiró az egyetemest a nemzetivel kapcsolva, mindenkor a jelen színvonalán áll, s tetemes része van benne, hogy költészetünk a hazai föld érintése által megizmosodjék; mint filozóf éppen hazai bölcsészetünk kisded pantheonának oszlopait rakja vala, midőn a kérlelhetetlen halál a még csak 54 éves férfiut e hó 23-án oly váratlanul kivágta sorainkból. - Legyen áldott emlékezete!

1868/I. 23.

Arany János

Heck

Tekintetes Akadémia!

Ime, a gyász jelentések szinte állandó tárgyak lettek üléseinken. Uj év óta negyedszer teljesitem e szomorú kötelességet; mi, az esztendő folyamára arányítva, ismét tetemes veszteségek baljóslatát gerjesztheti. Nem szükség mondanom, hogy ez alkalommal az igazgató tanács, egyszersmind tudományos Akadémiánk tiszteleti tagja, LONOVICS JOZSEF kalocsai érsek halála képezi szomorú jelentésem tárgyát. Mindnyájan tudjuk, hogy a derék főpap e hó 13-án itt Pesten elhunyt, s pár nappal később, a kalocsai érseki sirboltba örök nyugalomra bocsáttatott. Nem is feladatomban helyt vázolni egy hosszú életet, mely gazdag volt mind érdemek- és jutalmakban, mind szenvedésekben; nem kisértethetem meg szónoklatai és irodalmi jelességeinek méltatását se; mely utóbbiak még 1843-ban arra birták az Akadémiát, hogy őt tiszteleti tagjai közé válassza. Az Akadémia elhunyt jelesbjei során intézkedni fog, hogy Lonovics emlékezete is egy hozzá méltó, teljes emlékbeszéddel ujittassék meg; amit e pervben tehetünk: kívánjunk csendes nyugalmat a meghidegült porokra!

† 1867. III/13

Arany János